

Anssi Kela, Ensilumi

Tuulikaapin lattialla lojuu lenkkareita
Ja leikkiauto muovinen
Isovanhemmilleen poika Ihetettiin yksi
On talo hiljainen
Olohuoneen nahkakalustolla nainen istuu
Juhlavaatteissaan
Ottaa korkokengät pois ja sormenpölyn pyyhkii
Kyyneleeseen poskeltaan

Makuuhuoneeseen pimennossa mies kiroillen kiskoo
Kravattia kaulastaan
Juhlissa hymyiltiin kyllä
Ja kun kotiin päästiin
Alettiin huutamaan

Ja nyt sanat sinkoilevat kuin kivet ikkunaan
Ulkopuolella muu maailma on kynyt nukkumaan

Tuon ystäväni lumi muuttuu mustan valkoiseksi
Maiseman puhdistaa
Tuon ystäväni pilviverho visty hetkiseksi
Ja taivaan kirkastaa
Aina vaan
Uudestaan
He kyyneleet kuivaavat toisiltaan
Heidät on tarkoitettu toisilleen
Heidät on tarkoitettu toisilleen

Nainen murtumassa on
Hän ei kestä enää
Tili tehty koko yö
Nousee sohvalta ja miehen avokämmenellä
Kaikin voimin lyö
Mies ei puolustaudu lainkaan
Ottaa iskun vastaan
Hieman horjahtaa
Hän tietänsä ansainneensa lynnin tuhatkertaisesti

Hiljalleen huone tytty valosta ja aamu koittaa
He selvisivät huomiseen
Nainen tarttuu miehen ojentamaan kätensä niin kuin
Pelastusrenkaaseen

Taistelun tauottua sotatantoreilla jalkaan
Kaksi haavoitettua soturia makaa sylissä

Tuon ystäväni lumi muuttuu mustan valkoiseksi
Maiseman puhdistaa
Tuon ystäväni pilviverho visty hetkiseksi
Ja taivaan kirkastaa
Aina vaan
Uudestaan
He kyyneleet kuivaavat toisiltaan
Heidät on tarkoitettu toisilleen
Heidät on tarkoitettu toisilleen